

ANUL I.

1916.

NRUL 2.

CALEA VIEȚII

ÎNVĂȚĂTURI CREȘTINEȘTI PENTRU POPORUL ROMÂNESC

◇ ◇ ◇

REDACTOR RESPONZABIL: **DR. NICOLAE BRÎNZEU**

◇ ◇ ◇

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUPRINSUL:

Lupta vieții. — Biblia și războiul
(cetiri din sfânta Scriptură). —
Ajutorul Domnului (Psalm). —
Scrisoare către frate-meu la
plecare pe câmpul de luptă. —
Leacul nemuririi de Părintele
Lucian I. Pop. — Din povestea
războiului de Căprarul Alexandru.

Tipografia «Carmen», Petru P. Barițiu în Cluj—Kolozsvár.
(Strada Ferencz József Nr. 58. — Telefon 7-56.)

Cumpărați cărți bune.

IN ATENȚIA PREOȚILOR ȘI POPORULUI

La administrația noastră se pot procura următoarele cărți:

CHEIA DE AUR A RAIULUI	—10 fil.	
Petru Maior, PROPOVEDANII LA ÎNGROPĂCIUNEA OAMENILOR MORȚI, o carte minunată pentru preoți! Prețul broș.	C. 3.— „	
Dr. N. Brinzeu, POCAIȚII, cuvântări bis. asupra așa numiților pocăiți (încă câteva ex.) broș.	„ 3.— „	
	legate „ 3 60 „	
Teodor Pap, EXERCITIA SPIRITUALIA, foarte bune meditații pentru preoți, broș.	„ 1 50 „	
Bougaud — Nicolescu, CARTEA DURERII, de foarte mare actualitate pentru tot natul, broș.	„ 1 50 „	
	foarte potrivit codon, legată în lux „ 3 50 „	
Prohászka — Dăian, ISUS HRISTOS ȘI VIEATA MO- DERNĂ, conferințe leg.	„ 1 50 „	
A. Lupean, DE VORBĂ CU SĂTENII, broș.	—70 „	
Dr. Dăianu, DIN VREMILE PROROCILOR broș.	—70 „	
„ LA MORMĂNTUL LUI ATANASIE A. broș.	„ 1— „	
„ AUGUSTIN BUNEA	} să ne cu- noaștem oamenii mari ai neamului	„ —40 „
„ NICOLAE VLAD		„ —20 „
„ BAR. VASILE POP		„ —40 „
„ PROBLEMELE ASOCIAȚIUNII		„ —50 „

Comandați mai mulți laolaltă!
Banii se pot trimite
ulterior prin cec postal.

Comandele să se adreseze:

**„Calea Vieții“ în Vulkán
(Hunyad megye.)**

CALEA VIETII

Învățăături creștinești pentru poporul românesc.

lese în fiecare lună.
Editor:
Mănăstirea Prislopului

Redacția și Administrația:
»Calea Vieții«
Vulcan, (Hunyad m.)

Prețul unui nr.: 30 fil.
Abonament pe an: 3 C.
România 4 lei.

Lupta vieții.

O lupta e vieța!

*

Scumpii noștrii luptători, îmbrăcați în haine de soldați, provăzuți cu cea mai aleasă muniție, cu tot felul de arme, stau pe munți și prin șanțuri, ziua și noaptea sufer în ger și în ploaie, gata să-și facă datorința! În vremea veche, când se luptau mai mult cu săgeți, soldații erau și mai greu îmbrăcați; aveau cămeși de zale, coifuri grele în cap, scutiri de apărare; astăzi toate acestea nu mai au atâta însemnătate. Lucrul de căpetenie e, să fie bine ascunși de dușmani, să pândească bine, când se zărește ceva, când vine un atac, să se pună pe lucru. Cei-ce sunt trimiși înainte și în jur, pentru băgare de samă, se numesc sentinele. Sentinela priveghiază, sentinela mult vitează. Aceia aduc știrile despre apropierea dușmanului și se pregătește oastea, luptă, luptă, fiecare până la cel din urmă picur de sânge; luptătorul adevărat nu se lasă, vieța și-o dă, dar onoarea nu!

*

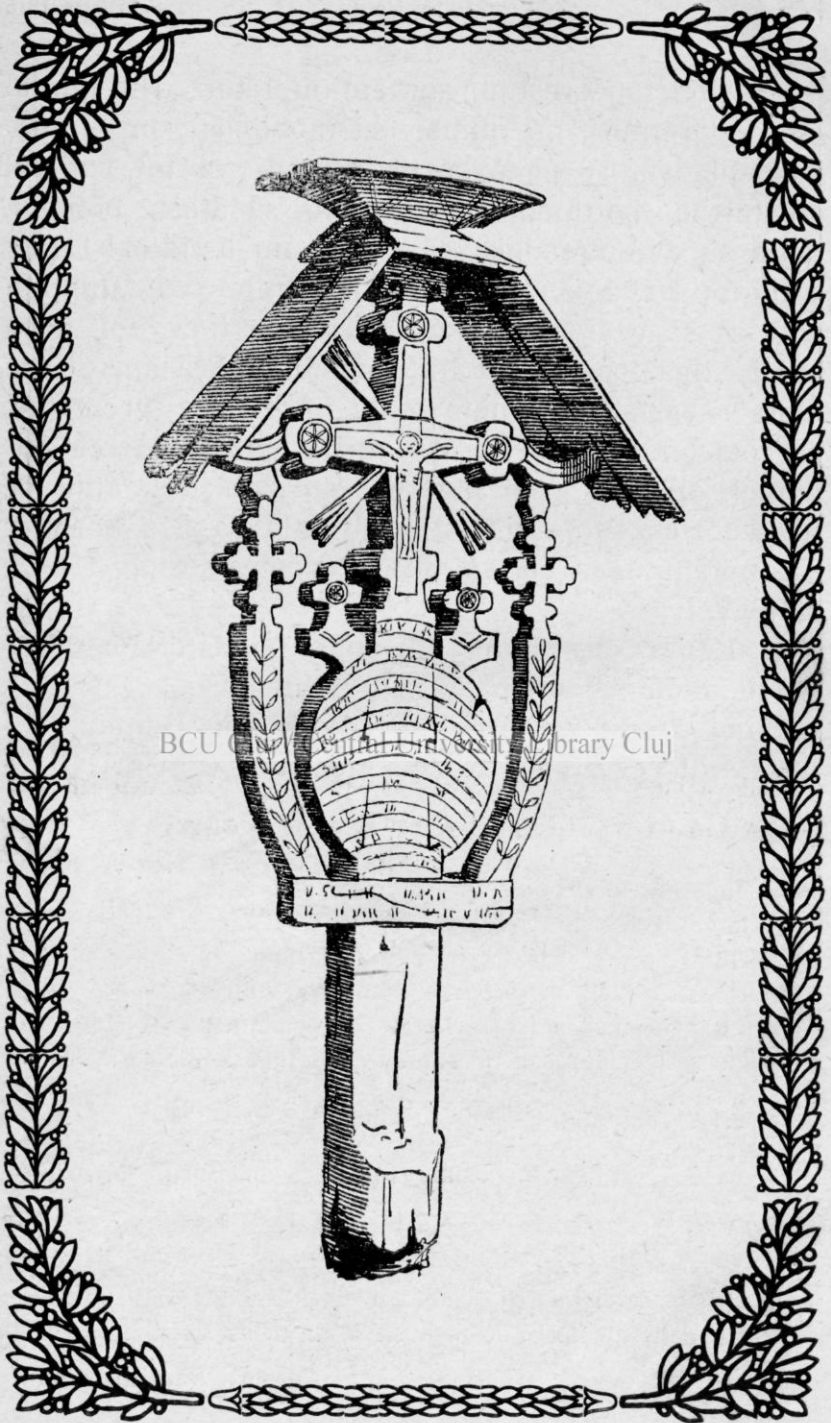
Sfântul Pavel zice, iubiților creștini, că noi toți suntem luptători. Ca niște ostași treji și viteji, așa

trebuie să fim toți credincioșii. Lupta noastră e lupta pentru apărarea sufletelor noastre, cari nu-i iertat să peardă împărăția cerurilor! Dujmanul nostru e puterea întunerecului, diavolul cel neadormit, care umblă ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită (1 Petru 5, 8.) Deci și noi ca niște ostași avem puterea să ne luptăm.

»Aceasta poruncă îți încredințez ție, fiule Timotei, zice sf. Apostol Pavel, ca să te ostești... bună oștire« (1 Tim. 1, 18.) Și mai departe zice: »luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă-te de viața cea veșnică, la care și chemat ești...« (1 Tim. 6. 12.) »Tu dar pătimește ca un bun viteaz al lui Isus Hristos« (2 Tim. 2, 3.) Aceasta o poruncește sfântul apostol tuturor credincioșilor.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

»Deci frații mei, zice Efezenilor, întăriți-vă întru Domnul și întru puterea tăriei lui. Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți stă împotriva meșteșugirilor diavolului... Stați dreptacea, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcându-vă cu zaua dreptății și încălțându-vă picioarele întru gătirea Evangheliei păcei; peste toate luând pavăza credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse și coiful mântuirii luați și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu«. (Ef. 6, 10, 11, 14—17.) »Iar noi ai zilei fiind, să fim treji, îmbrăcându-ne în zaua credinței și a dragostei, și în coiful nădejdei de mântuire«. (1 Tes. 5. 8.) »Că vouă vi-s'a dăruit pentru Hristos nu numai pentru El a crede și pentru dânsul a pătimi, aceeaș luptă având, care ați văzut întru mine«. (Filip. 1, 29, 30.)

BCU Cluj-Napoca Library Cluj

Astfel toți creștinii suntem luptători. Nu numai cei din fronturi, nu numai cei mobilizați, nu numai bărbații dela 18 până la 50—60 ani: ci tot sufletul creștinesc, bătrâni, copii, femei, sănătoși, bolnavi, toată suflarea creștinească e câte un luptător! Lupta vieții toți trebuie să o luptăm. Dar trebuie să o luptăm așa, ca să o și câștigăm. Căci ce va fi de noi, dacă am câștiga toate bunătățile pământului și am pierde lupta aceasta? Să ținem lupta între toate greutățile, cu toate mijloacele, fără șovăială, fără pierderea nădejdei, ori câtă ar fi puterea, cu care dușmanul se năpustește asupra noastră: biruința va fi a noastră! Să luptăm așa, ca să putem zice la urmă, tot cu sf. Pavel:

»Lupta cea bună am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi-s'a gătit mie cununa dreptății, care îmi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea....« (2 Tim. 4, 7.).

Judecata lui Hristos tuturor iaste adevărită
Iar mila lui Dumnezeu oamenilor buni făgăduită
Omul cel ce va petrece în lume făcând răutate
Unul ca acela va avea de muncile iadului parte
Drept aceia trebuie să se roage sfinților
Ca să-l izbăvească de supărări, cu rugăciunile lor. —
Înse până iaste viu, acestea să isprăvească,
Și cele ce sunt scrise în cartea aceasta să păzească...

(»Cheia înțelesului« de Varlaam, București 1678).

* * *

Hristos a vieții pâne cerească
Cu darul pe toți păcătoșii să vă hrănească

(Ceaslov, Radauți, 1745).

Războiul și Biblia.

— Cetiri din S. Scriptură. —

Cum să meargă poporul Domnului în războiu?

(A doua lege 20, 1-4)

»Iară când vei ieși la războiu asupra vrăjmașilor tăi și vei vedeă cai și călăreți și popor mai mult decât tine, să nu te temi de ei că cu tine este Domnul. Dumnezeuul tău cel-ce te-a scos din pământul Egiptului. Și va fi când te vei apropia la bătaie, venind preotul, va grăi poporului și va zice către ei: auzi Israile, voi mergeți astăzi la bătaie asupra vrăjmașilor voștri, să nu slăbească inima voastră, nu vă temeți, nici vă spăriați, nici vă abateți dela fața lor. Că Domnul Dumnezeuul nostru merge înaintea voastră cu voi, ca împreună cu voi să bată pe vrăjmașii voștri și să vă mântuiască pe voi...«

Când o țară nu lasă oastea să treacă.

(Numeri 21, 21.-35.)

Și au trimis Moise soli la Sion, împăratul Amoreilor cu cuvinte de pace zicând: vom trece prin pământul tău, pe cale vom merge, nu ne vom abate nici în țarină, nici în vie, nici vom beă apă din fântâna ta, pe calea împărătească vom merge, până ce vom trece hotarele tale.

Și nu au lăsat Sion pe Israil să treacă prin hotarele lui, și a adunat Sion pe tot poporul său și au ieșit în pustie să stee împotriva lui Israil și au venit în Issa. Și l'au bătut pe el Israil cu ucidere de sabie și au stăpânit pământul lui dela Arnon până la laboc până la feciorii lui Aman, că lazir hotarul fiilor lui Aman iaste. Și au luat Israil toate cetățile acestea și au locuit Israil în toate cetățile Amoreilor, în Esevoni și în toate cele de prin prejurul lor.

Cum bate unul pe mulți împărați?

(Iosue 10, 1-14.)

Iară după ce au auzit Adonisedec împăratul Ierusalimului, cumcă Iosue a luat Ge (Hai) și o au stricat, cum au făcut Ierihonului și împăratului lui, așa au făcut și Geei, și împăratului ei și cumcă cei ce locuiau în Gabaon de bună voie au mers la Iosue și la Israil și s'au făcut în mijlocul lor, s'au temut foarte, pentru că știu, cumcă Gabaonul iaste cetate mare, ca una din mitropolii și toți oamenii ei tari. Și au trimis Adonisedec împăratul Ierusalimului la Elam (Oam) împăratul Hebronului și la Fidon (Firam), împăratul Ierimutului și la Ietha (Iafia), împăratul Lachisului și la Daar (Debir), împăratul Odolamului (Egion), zicând: suiți-vă la mine, și-mi ajutați, și să batem Gabaonul căci s'au închinat lui Iosue și fiilor lui Israil.

Și s'au suit acei cinci împărați... și tot poporul lor și au încunjurat Gabaonul și-l băteau. Iară locuitorii Gabaonului au trimis la Iosue în tabăra lui Israil în Galgala zicând: să nu-ți tragi mâinile tale de cătră robii tăi, sue-te la noi de grab și ne ajută și ne mântuiește pe noi, că s'au adunat asupra noastră toți împărații Amoreilor cari locuiesc la munte. Și s'au suit Iosue din Galgala și tot poporul cel rășboinic cu dânsul, tot cel cu putere tare.

Și au zis Domnul cătră Iosue: să nu te temi de ei, că în mâinile tale am dat pe ei, nimenea dintre ei nu va stă înaintea voastră!

Și în vremea aceea au șosit Iosue asupra lor fără de veste, că toată noaptea au venit din Galgala. Și i-au făcut pe ei Domnul de s'au spăriat de fața lui Israil și i-au bătut pe ei Domnul bătae mare la Gabaon și i-au gonit pe ei pe calea suișului Vitoron și i-au tăiat pe ei până la Azic și până la Machida. Și când fugeau ei de cătră fața fiilor lui Israil la pogorișul Vitoronului, Domnul au aruncat peste ei pietri mari de grindine din ceriu până la Azic și mai mulți au fost cei-ce au murit de pietrile cele de grindine, decât cei uciși de sabiile fiilor lui Israil în rășboiu.

Atunci au grăit Iosue cătră Domnul în ziua, în care au dat Dumnezeu pe Amoreu supus fiilor lui Israil, când i-a bătut pe ei la Gabaon și s'au surpat dela fața fiilor lui Israil și au zis

Iosue să stee soarele spre Gabaon și luna despre valea Eleonului. Și au stătut soarele și luna cu stare până când au făcut Dumnezeu izbândă asupra vrăjmașilor lor: au nu e aceasta scrisă în cartea dreptului? »Și au stătut soarele în mijlocul cerului și nu au mers cătră apus cu sfârșitul unei zile. Și nici mai 'nainte nici după acea n'a fost zi ca aceasta să asculte Domnul de cuvântul omului, căci au făcut Domnul războiu împreună cu Israil...«

Sabia Domnului

(Judec. 7, 12-25.)

Iară Madian și Amalic și toți fiii răsăritului tăbărise în vale ca lăcustele de mulți și cămilelor lor nu eră număr, că erau multe ca năsipul de pe marginea mării. Și după ce a venit Gedeon, iată un bărbat povestea de aproapele său visul zicând: vis am visat și iată pogăci de pâne de orz se prăvăleă spre tabăra lui Madian și a venit până la corturi și le-au lovit și le-au răsturnat și le-au surpat și au căzut corturile.

Și răspunzind deapropelului lui au zis: aceasta nu este alta, fără numai sabia lui Gedeon fiului lui loas bărbatului din Israil, în mâinile lui au dat Dumnezeu pe Madian și toată tabăra. Și au fost după ce au auzit Gedeon spunerea visului și tâlcul lui, s'au închinat Domnului și s'au întors în tabăra lui Israil și a zis: sculați, că a dat Domnul în mâinile noastre tabăra lui Madian.

Și a împărțit pe cei trei sute de oameni în trei părți și au dat bucine în mâinile tuturor și donițe deșerte și lumini în donițe. Și a zis cătră ei: cum mă veți vedea pe mine, și voi așa să faceți și iată eu mă voi duce la mijlocul taberii și cum voi face eu, așa să faceți și voi. Și voi trimbița eu cu bucinul și toți cei cu mine veți trimbița cu bucinurile împrejurul a toată tabăra și și veți strigă: sabia Domnului și a lui Gedeon!

Și au intrat Gedeon și cele trei sute de bărbați, cari erau cu el, în partea taberei, la începutul străjii celei din mijloc și au deșteptat pe cei-ce străjuia și au bucinat cu bucinurile și au scuturat donițele cele din mâinile lor. Și au bucinat tustrele părțile cu bucinele și au sfărmat donițele și în mâna stângă au luat luminile, iară în mâna dreaptă au luat bucinele să bucineze și au strigat: sabia Domnului și a lui Gedeon.

Și fiește care bărbat au stătut în locul său împrejurul taberei și alergând toată tabăra au dat semn și au fugit. Și au trimbitat cele trei sute de bucine și au pus Domnul sabia fieștecărui bărbat întru deaproapele său și se tăiau unii pe alții și a fugit tabăra până la Vit (Beth Hasita) și s'au strîns până la Abelmeula la Tabat (Thebath). Și stringând bărbații Israeliteni cei din Niftalim și din Asir și din tot Manasi au gonit înapoi pe Madiam.

Și au trimis Gedeon vestitori în tot muntele lui Efraim zicând: pogoriți-vă înaintea lui Madian și le apucați lor apa până la Vithvera și până la Iordan și au strigat tot bărbatul lui Efraim și au apucat apa până la Vithvera și până la Iordan. Și au prins pe doi domni ai lui Madio, pe Oriv și pe Ziv, și au omorît pe Oriv în Suroriv, iar pe Ziv l'au omorît în lochevziv și au gonit pe Madian și capul lui Oriv și al lui Ziv l'au dus la Gedeon dincolo de Iordan.

Ajutorul Domnului.

(Psalm 123.)

De n'ar fi fost că Domnul eră întru noi, zică adeca Israil, de n'ar fi fost că Domnul eră întru noi. Când s'au ridicat oamenii asupra noastră, iată de vii ne-ar fi înghițit pe noi.

Când s'a iuțit mânia lui peste noi, iată apa ne-ar fi înecat pe noi.

Părău a trecut sufletul nostru, iată a trecut sufletul nostru apa cea fără stavilă.

Bine e cuvântat Domnul, carele nu ne-a dat pre noi spre vânare dinților lor.

Sufletul nostru ca o pasere a scăpat din cursa vânătorilor.

Cursa s'a sfârmat și noi am scăpat.

Ajutorul nostru întru numele Domnului celui ce a făcut ceriul și pământul.

Aceasta este pânea care din ceriu pogoară

Ca oricine va mânca din ea să nu moară

Trupul meu este adevărată mâncare

Și sângele meu este adevărată beutură.

(Liturghie, Iași 1859.)

Scrisoare către frate-meu, la plearc pe câmpul de luptă.

IUBITE FRATE,

Ți-am primit scrisoarea, în care spui: »acum toate s'au gătat, de seară plecăm. Rămas bun, căci pentru mine nu mai este scăpare«. Ți-am primit scrisoarea, și pe cât m'am bucurat, că primesc iarăș câteva șire dela tine, pe atât de nelămurit m'au lăsat cuvintele de mai sus din ea. Cuvintele acelea sună nu chiar a voie bună; sună așa, ca și când tu ai avea un năcaz, o greutate pe inimă, care nu o poți ascunde. Deși nu o spui, dar se vede, că te doare ceva. Așa e?

Ei bine, să vedem, ce poate fi durerea aceea?

Abună-seamă și pe tine, ca pe mulți alții, te doare, că acum trebuie să mergi pe câmpul de luptă. Până acum tot nu a fost așa rău: ai fost și până acum în slujbă grea, ați avut neîncetat deprinderi aspre, puțin răgaz ai avut, decând ai plecat de acasă, de petreceri nici vorbă; dar totuș, te știai cu viața afară de primejdie, nu te amenința chiar moartea ca acum, când mergi în foc. Așa, ca până acum, ai tot slujit bucuros, numai să nu trebuiască a merge între gloanțe; asta, calea asta de n'ar fi, asta e cel mai nenorocit lucru. O vai, o amar nouă... Așa pare că te tânguești.

Ian stăi puțin frate cu amarul.

Ce-i aceea, la ce voi mergeți acuma? E ca un examen pentru școlari. Știi bine, frate, eu am umblat 20 ani la școală; în acest timp am avut parte de vre-o 100 examene, unele mai grele, altele mai ușoare. Vai, ce chin! ar zice mulți, auzind aceasta; dar crede-mă, frate, nu că ar fi fost chin, dar nici odată așa de bine nu mă simțeam, ca la examene, cu cât eră mai greu un examen, cu atât mai înălțat eram în sufletul meu, pentruce? pentrucă atunci mi-se dă prilej să arăt, ce am învățat, să arăt că sunt vrednic de lucrul, de care m'am apucat și de încrederea, ce și-au pus alții în mine. Așa și voi: mergând acum în luptă, mergeți la examen; mergeți să arătați, de ce sunteți vrednici, mergeți să dovediti, că sunteți oameni, că nu înzădar ați petrecut timpul

de învățătură de până acum; mergeți, să săvârșiți munca pentru care v-ați pregătit până acum: învingerea dușmanului apărarea țării, a femeilor, a copiilor, a neputincioșilor, a vetrelor, a mormintelor strămoșești; a clădirilor, a bisericilor, a crucilor noastre, a tot, ce avem scump. Munca aceasta nu e numai pentru ziua de azi ori de mâne, e pentru zeci pentru sute de ani. Spre voi privesc dară nu numai mai marii voștrii, nu numai cei de acasă, copii, moșnegii și toți, cari vă roagă să-i apărați; ci spre voi privesc neamurile viitoare, privesc strămoșii din morminte; privesc îngerii, privește Dumnezeu... Voi sunteți aceia, cari puteți zice cu apostolul »priveală ne-am făcut lumii și îngerilor și oamenilor«.

Aceasta e munca, la care sunteți chemați acum. O muncă grea, nu-i vorbă; de greutatea ei nici să nu vorbim. Dar cum ar putea fi ușoară o muncă, ce un om are să o isprăvească nu numai pentru sine ori pentru casa sa, ci pentru țara întreagă; nu numai pentru ziua de azi ori de mâne, ci pentru zeci și sute de ani?! E muncă grea; dar dacă e mare vrednicie a săvârși o muncă, cum e aceasta, e mare vrednicie a suferi și greutatea ei. Deci nu trebuie să fii năcăjit pentru acelea, ci să fii mândru, că tu ești între aceia, cari au fost atlati vrednici, ca numele lor să fie scrise în cartea vieții, în cartea viitorului. Tu ești unul dintre aceia, a căror nume se va pomeni, până va fi țara și neamul nostru, cum se pomenesc numele sfinților apostoli și a tuturor aleșilor lui Dumnezeu...

E grea munca, dar pentru acea chiar, trebuie să se și bucure de o deosebită ocrotire a lui Dumnezeu. Sfânta Evanghelie zice: »Au doară nu se vând două paseri pentru un ban? și nici una dintr'insele nu cade pe pământ fără de Tatăl vostru. Iară ai voștri și perii capului vă sunt toți numerați«. Dacă de o pasere, al cărei preț e o jumătate de ban, dacă de fiecare păr al capului nostru, are deosebită grijă Dumnezeu: cu cât mai multă grijă nu va avea de voi, suflete alese; »pentru acea nu vă temeți, că voi sunteți cu mult mai buni, decât paserile«, vă zic iară cu sf. Evanghelie.

Deci, frate, ori în bine, ori în rău, ori în muncă, ori în primejdie, ori ziua, ori noaptea, ori cu mulțime de ortaci, ori singur: totdeauna să știi, că ochiul lui Dumnezeu veghează asupra ta! Aceasta știre să te întărească, să te înveselească, să

te liniștească. Ori ce frică, ori ce temere, ori ce amar, departe să fie dela tine!

Ți-e frică de moarte? Dar unde, când nu trebuie să-ți fie frică de moarte? După ce tu ai plecat de acasă, tatăl nostru, care era om voinic și sănătos, s'a culcat seara liniștit în pat, dimineața l'am aflat mort. Nu demult un înțelept vlădică român îmi spunea: voia Domnului întru toate; merge omul în războiu, șuieră gloanțele pela urechi, pe subsuori, printre picioarele lui, nici unul nu-l atinge; vine acasă, lunecă pe podelele căsii ori cade de pe o scară: se prăpădește! Așa ni-e rânduit nouă: să privim liniștiți la toate, cum ni-le rânduieste Dumnezeu. Dacă Dumnezeu îți rânduește să mori pe câmpul de luptă, mori acolo cu onoare; dacă nu, ți-ai făcut datoria în mod vrednic. »Și știm, că celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate li-se lucrează spre bine, aceluia adecă, cari după voință sunt chemați«, zice sfântul apostol Pavel. Aceaș zic și eu: celor ce iubesc pe Dumnezeu, toate li-se lucrează spre bine, ori în viață, ori în moarte.

Alta să-ți spun eu, iubite frate. E un lucru mult mai rău decât moartea: păcatul, moartea sufletului, osînda aceluia! De acestea să te ferești. Voi, soldații, chiar pentru că sunteți în toată vremea în primejdia vieții, pururea trebuie să fiți împăcați cu Dumnezeu. Înainte de luptă, să vă curățiți sufletele de păcate, de aci încolo să vă păziți să nu păcătuiți nici cu gândul, nici cu vorba, nici cu fapta; dacă ți-se întâmplă să greșești ceva, iute să te căiești și în toată vremea să ai părere de rău pentru păcate, credință, nădejde, dragoste către Dumnezeu. Mai bine să suferi ori ce, decât să te lapezi de Dumnezeu, să-ți pierzi sufletul tău. Zi cu sfântul apostol Pavel: »cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? necazul sau strîmtoarea sau goana sau foamea sau golătatea sau nevoia sau sabia?»

»Precum este scris: că pentru tine suntem omorîți toată ziua; socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

Ci întru acestea toate prea biruim pentru acela, ce ne-a iubit pe noi.

Pentru că încredințat sunt, că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncul, nici altă făptură oarecare,

nu poate pe noi să ne despărtească de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Isus Domnul nostru».

Așa, iubite frate, să fii luptător împăcat cu Dumnezeu și atunci Hristos va fi, care va lupta împreună cu tine, El te va scăpa pe tine din toate primejdiile, te va aduce iarăși la ai tăi, și la urmă, dacă vei fi gătat lupta întreagă, lupta vieții, El va fi, care, când vei merge înaintea Lui, te va primi și-ți va zice:

»Bine slugă bună și credincioasă; peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune: intră întru bucuria Domnului tău«.

Frate dragă, acestea am avut să-ți scriu. Darul Domnului nostru Isus Hristos cu tine și cu toți ortacii tăi.

Al tău iubitor frate

NICOLAE

•••••

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Doamne Dumnezeule! Uită-te din ceruri!
Primește rugăciunea poporului celui credincios!
Acoardă generozitate Suveranilor cu putere,
Și fă-i învingători contra blăstemaților de avari.
Tronul glorios dăruște-li-l cu anii
Și făi să ajungă la împărăție în Divanul tău.

(Invățătură creștinească, Buc. 1768).

* * *

Din lemnul vieții Adam a mâncat cu dulceță
Și nouă cestor pământești blăstemul ni-a fost greață
Iară pe lemnul crucii Hristos amară moarte a gustat
Și pe noi dintr'acel blăstăm și greață ne-a ridicat.
Ci ca tâlharul să-i strigăm cu glas de cuviință:
Pomenește pe noi Doamne întru a ta moștenință.

(Octoihul din Iași, 1726, p. 71).

Leacul nemuririi.

După socoata făcută de oameni învățați, cam cinci mii de ani sunt de când moartea culege viețile. Inzădar s'a trudit știința omenească ca să lege mâna morții, noi tot călători am rămas pe pământ; mergem înainte alergăm în brațele morții. A murit Adam cel dintâi și ne vom scobori în morminte până la cel din urmă căci împotriva morții nu este leac.

E înfiorătoare moartea trupului dar este creștine o moarte și mai înfiorătoare: moartea sufletului. Mila lui Dumnezeu însă ne-a dat un leac împotriva morții acesteia. Acolo să află pe altarele bisericilor noastre și să numește s. Cuminecătură. Isus Hristos doftorul sufletelor ne-a lăsat acest leac minunat din care dacă mănâncă cineva cu vrednicie nu va vedea moartea ci va fi viu. Insuși Domnul la fiecare s. Liturgie ne pofteste, ne invită ca să ne împărtășim din leacul nemuririi: »Luați măncați... Beți dintru acesta toți...!« Sub forma pâinii și a vinului însuși trupul și sângele său ni-l dă Domnul »spre iertarea păcatelor și spre viața de veci«. El e viața, El dă viață. El e vecinic, El dă viață vecinică.

Folosește dar adeseori acest leac frate creștine ca să ajungi la viața vecinică. Nu uita că te duci cu trupul cătră mormânt dar cu sufletul cătră un Dumnezeu atotputernic. Unește-te cu El aici pe pământ ca unit să fii și dincolo de mormânt.

Dar pe când eu te sfătuiesc la o cuminecare mai deasă par'că te aud zicând: »Pentru ce să mă spovedesc și cuminec așa des că iar păcătuiesc?«

Îți răspund și eu scurt: Pentru ce îți speli fața în fiecare zi că iar te murdărești! — Apoi dacă și grajdul îl rânești în fiecare zi pentru ce să nu scoți și din sufletul tău gunoiul păcatelor barem odată pe lună sau pe la sărbători mari? Oare nu e vrednic sufletul ca să pui pe el mai multă grijă decât pe vite? — Gândește bine ce faci că lucrul cel mai de lipsă este ca să-ți mântuești sufletul.

Fratele Lucian I. Pop.

Din Povestea Războiului.

De Căprarul Alexandru.

Trecerea Dunării lângă Belgrad*)

— 1914 —

Foică lemn de tis
Bine malul n'am atins
Sărbul de veste ne-a prins
Și cumplit foc a deschis!
Veneau gloanțele spre noi
Cum dau muștele pe oil
De văzut nu le vedeam
Numai focul le simțeam.
Luntrice înaintau
Mulți morți în apă cădeau,
Valurile-i prohodeau;
Valurile
Tunurile
Și acasă lacrimile...
Bietul fraitărul Ilie,
De din jos de Orăștie,
Camarad brav, bun român,
Fără teamă de păgân,
Se silea greu la lopată,
Să izbim pe Sărb odată;
Se silea și îndemna
Inimi bune ne făcea:

*) O parte din »Istoria Războiului«,
scrisă de Căprarul Alexandru.

— »Nu vă lăsați, fraților,
De rușinea Sârbilor!«
Cef' cu sânge de roman,
Strănepoții lui Traian!«
Vorba lui ne-a inimat
Pe lopeți ne-am apăsât,
De gemeau ca mugetul
Și treceam ca trăznetul.
Malul iute l'am ajuns
În »șvarmlinie« ne-am pus
Și-am dat după Sârb în sus!
Tunurile fulgerau
Puștile oțel plouau
Comenzi grele răsunau
Noi răcneam, Sârbii mureau...
Ca o furtună de vară
Am intrat la Sârb în țară,
De i-am prins patrurile,
I-am fugărit ostile
Și-am luat malurile.

Dela Belgrad mai la vale
Pentru Sârb e mare jale:
I-au pierit pichetele;
Sânger' baionetele...
Pe subț culmi ard satele;
Șueră granatele...
Numai plânsete și vai
Pentru omorul de craii
Pe la prânz' hornistul sună,
Trupa noastră se adună,
Să ne întoarcem înapoi
Peste al Dunării șivoi,
Cu porunca împlinită;
Cinstea steagului mărită.

■ ■

În luntril când am intrat
Grea jale ne-a săgetat
Că prin spuma Dunării
Tot morți de-ai companii
Camarazi oșteni pe-ales
Dela munte și din șes.
Și gefraitărul Ilie,
De din jos de Orăștie,
Și Nechita, bănățeanul,
Vasilie, ardeleanul;
Și alți mulți de ai noștri frați,
Dela Murăș, din Carpați.

Cunună de filimină
Când a fost pe la ojină,
Groapa Dunării s'a închis
Lumini pe ceriu s'au aprins...
Și mai mari și mai mărunte,
Pentru glotași și răgute.
Stelele, luceferii,
Pentru morții Dunării!

— Fraților, cari m'ascultați
Faceți cruce, vă închinați,
Dumnezeu să-i miluiască,
Hodină le dăruiască,
C'au murit aleanului
Pentru cinstea neamului!

Redactor responsabil: Dr. Nicolae Brînzeu.

Tipografia »C a r m e«, Petru P. Barițiu în Cluj—Kolozsvár.

„Calea Vietii“

Invățături creștinești pentru poporul românesc.

Prețul unui număr 30 fil. Abonament pe an 3 Cor. (România 4 lei.)

Cărțile aflătoare la Tipografia »Carmen«
Petru. P. Barișiu în Cluj—Kolozsvár
Strada Ferencz József Nr. 58.

Credința Ostașului de Dr. Iuliu Florian ed. 3	40 fil.
Epistola Maicii preceste ce a trimis-o D-zeu ca întărire și mângâiere celor ce luptă și sufer în marele războiu	20 »
Sf. Antonie de Padua	75 »
Taina celor douăsprezece Vineri Mari și rugăciune pentru vremuri grele dimpreună cu »Cununa Preacuratei«	20 fil.
Istoria și Viața sf. Alexe Omul lui Dumnezeu	20 »
Rugăciune către Preasfântă Treime când omul se află în mare ispită, năcaz și lipsă	20 fil.
»Cărticică cuvioasă« cuprinzând vorbirea Sf. Ioan teologul cu Dumnezeu despre sfârșitul lumii	20 fil.
Viața Sf. Izidor și sfaturi de aur pentru țărani	20 »
Rugăciunea dela Ierusalim 10 bucăți	30 »
»Dor și jale« cântece din războiu 1914—1915	100 fil.
De vorbă cu sătenii de Alexandru Lupeanu	70 »
Mihail Sadoveanu de Dr. M. Friedwagner	40 »
»Îngrijirea Părului« un tractat popular medical de un Dermatolog	40 fil.
»Flori albastre« de P. P. Roșca	200 »
CĂLINDARUL DELA CLUJ PE ANUL 1916.	30 »

Banii să se trimită înainte.

La comanda să se adaugă porto postal.

„Hațiegana“

institut de credit și econ.,
societate pe acții în Hațieg.

Filiale: Pui, Grădiște.

Capital societar : C. 450.000.—

Rezerve „ 160.000.—

Depuneri spre fructificare „ 1.008.000.—

Primește depuneri spre fructificare pe lângă dobândă de 5%. Darea după dobândă o plătește institutul.

Acordă:

Imprumuturi pe cambii

Imprumuturi hipotecare

Imprumuturi pe hârtii de valoare pe lângă cele mai avantajoase condiții.

Mijlocește trimiteri de bani prisionerilor de război din Rusia sau Italia.

Direcțiunea.